

værende Lovforslag at fastslaa Ydelsens Karakter af en de gamle efter opnaaet 65 Aars Alder tilkommende virkelig Ret.

Allerede ved Ændringen i Lovens Titel angives, at Ydelsen i Virkeligheden er en Pension eller Efterløn; men Ydelsens Karakter af en Ret søges sikret dels ved, at Aldersrente skal ydes, naar Betingelserne foreligger, dels ved Indførelse af et fast aarligt Beløb, jfr. Forslagets §§ 5 og 6.

Ved Beløbenes Fastsættelse har man bygget paa Oplysninger, der af Ministeriet er tilvejebragt fra 10—20 ret forskelligartede Kommuner indenfor hvert Amt (bortset fra de sønderjydske Landsdele) angaaende de af de paagældende Kommunalbestyrelser ved Fastsættelsen af Størrelsen af Alderdomsunderstøttelse fulgte Regler, samt for en Del af Kommunernes Vedkommende angaaende Størrelsen af den de enkelte understøttede ydede Understøttelse. Derhos har man fra Københavns Magistrat indhentet Oplysning om de i Københavns Kommune gældende Grundregler for Størrelsen af fast Alderdomsunderstøttelse, jfr. den som Bilag Nr. 1 trykte Redegørelse.

I Lighed med de ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919, § 94, jfr. § 92, 4de Stykke, for pensionerede Statstjenestemænd fastsatte Regler, vil der til Aldersrenten være at lægge et midlertidigt Dyrtidstillæg, for saa vidt og saa længe Prisniveauet overstiger det pr. 1. Juli 1919 konstaterede med 3 pCt. eller mere, jfr. Reglerne i § 5, 6te Stykke.

En af de vægtigste Anker mod den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov er, at den ikke i tilstrækkelig Grad opfordrer til Sparsommelighed og Arbejdsvillighed. Den, der ved Sparsommelighed har lagt lidt Penge op i de gode Arbejdsaar, eller som trods Opnaaelsen af 60 Aars Alderen gerne ved eget Arbejde vil bidrage til sit Underhold, bliver efter de i nævnte Lov fastsatte Bestemmelser enten helt udelukket fra Alderdomsunderstøttelse, eller dennes Beløb nedsættes med de ved egen Sparsommelighed eller Flid indvundne Indtægter.

Aldersrenten bør derfor kunne oppebæres helt eller delvis i Forbindelse med personlig Indtægt af en rimelig Størrelse, og i Overensstemmelse hermed indeholder nærværende Forslag Regler angaaende Størrelsen af den Indtægt, en Rentenyder kan have uden at lide nogen Afkortning i den i Forslagets § 5 ommeldte faste aarlige Rente, saavel som de nærmere Regler med Hensyn til Fradrag,

naar Indtægten overstiger det fradragsfri Beløb, jfr. Forslagets § 6.

Under Hensyn til, at Besiddelse af Formue udover den Indtægt, den giver, i særlig Grad sætter Indehaveren i Stand til at klare sig ved egen Hjælp, har man anset det rettest ved Beregningen af Aldersrenten at forhøje den samlede aarlige Indtægt med 4 pCt. af Formuens Beløb. Derimod har man ikke ment at burde indføre bestemte Formuegrænser, svarende til de for ubemidlede Sygekassemedlemmer og Arbejdsløshedskassemedlemmer gældende, idet man netop ved nærværende Forslag søger at fremme den naturlige Tendens til Opsparing til Alderdommen.

Personer, der uanset Opnaaelsen af 65 Aars Alderen endnu føler sig fuldt arbejdsdygtige og som Følge deraf opsætter at gøre Retten til Aldersrente gældende, bør, saafremt Begæring om Aldersrente senere indgives, have Krav paa en forholdsvist højere Aldersrente i deres senere Leveaar. Hertil sigter Bestemmelserne i § 5, 1ste Stykke, hvorefter de faste Beløb forhøjes efter følgende Skala: Ved Opsættelse til det fyldte 1) 66de Aar med 10 pCt. (for enlige Mænds Vedkommende paa Grund af, at Mænd har en gennemsnitlig kortere Levetid end Kvinder, dog med ca. 11 pCt.), 2) 67de Aar med 20 pCt. (ca. 22 pCt.) og 3) 68de Aar og derefter med 30 pCt. (ca. 33 pCt.). Man har dog ment som Grænse for Aldersrentens Forøgelse ved Opsættelse af Begæring Indgivelse at burde fastslaa det fyldte 68de Aar, saaledes at Opsættelse derudover ikke berettiger til yderligere Forhøjelse.

I Modsetning til den nugældende Alderdomsunderstøttelseslovgivning gives der efter Forslaget den med Manden samlevende Hustru selvstændig Ret til at oppebære Aldersrente, indtil Manden ogsaa bliver berettiget dertil. Dette turde være en naturlig Konsekvens dels af Hjælpens Forandring fra Understøttelse til Aldersrente, dels af den i de senere Aar stedfundne sociale Udvikling, hvorefter Hustruens Selverhverv hyppigt er af Betydning for Familiens samlede Økonomi.

Med Hensyn til Fordelingen mellem Stat og Kommune af de med Lovens Gennemførelse forbundne Udgifter foreslaas det at blive staaende ved samme Refusionsforhold som i Alderdomsunderstøttelsesloven fastsat, saaledes at Statskassen tilskylder Halvdelen af Kommunernes Udgifter efter Loven.

Det er iøvrigt ikke muligt med fuldkommen Sikkerhed at opgøre de Merud-